FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT MICHAEL B. ELMER

fremsat den 20. marts 1997 *

Indledning

1. Er »Alvityl 50 Dragées« og »Strongenol 20 Ampoules« produkter fra næringsmiddelindustrien som nævnt i kapitel 21 i den fælles toldtarif [1], eller er de »farmaceutiske produkter« som nævnt i kapitel 30 i den fælles toldtarif?

Det er det spørgsmål, Domstolen skal tage stilling til i denne sag.

De relevante fællesskabsretlige bestemmelser

2. *Toldtariffens kapitel 21* omfatter »diverse produkter fra næringsmiddelindustrien«.

Bestemmelse 1, litra f), i indledningen til kapitel 21 lyder således:

»1. Dette kapitel omfatter ikke:

f) gær i form af lægemidler samt andre varer henhørende under pos. 3003 eller 3004«

Pos. 2106 omfatter »Tilberedte næringsmidler, ikke andetsteds tariferet«.

3. *Toldtariffens kapitel 30* omfatter »farmaceutiske produkter«.

* Originalsprog: dansk.

1 — Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23.7.1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, EFT L 256, s. 1.

Bestemmelse 1, litra a), i indledningen til kapitel 30 lyder således:

»1. Dette kapitel omfatter ikke:

a) næringsmidler og drikkevarer (f.eks. diætetiske, diabetiske, vitaminiserende næringsmidler, kosttilskud, styrkende drikkevarer og mineralvand) (afsnit IV)«.

Pos. 3004 omfatter: »Lægemidler ... bestående af blandede eller ublandede produkter, til terapeutisk eller profylaktisk brug, i doseret stand eller i detailhandelspakninger«.

Toldsamarbejdsrådets forklarende bemærkninger til pos. 3004 lyder således:

»Bestemmelserne i positionsteksten finder *ikke* anvendelse på næringsmidler eller drikkevarer såsom diætetiske, diabetiske eller vitaminiserede næringsmidler, styrkende drikkevarer eller mineralvande (naturlige eller kunstige), der skal tariferes i deres respektive positioner. Dette gælder især tilberedte næringsmidler, der kun indeholder næringsstoffer. De vigtigste næringstoffer i næringsmidler (fødevarer) er proteiner, kulhydrater og fedtstoffer. Vitaminer og mineralsalte er også af betydning for ernæringen.

...

Undtaget fra denne position er endvidere kosttilskud indeholdende vitaminer eller mineralsalte, der er bestemt til at bevare almindelig sundhed og velbefindende, og som ikke er forsynet med oplysning om anvendelse til forebyggelse eller behandling af nogen sygdom eller lidelse. Disse produkter, der som regel foreligger i flydende form, men også kan være i form af pulver eller tabletter, tariferes almindeligvis i pos. 2106 eller kap. 22.«

4. Kommissionens forordning (EØF) nr. 210/85 af 25. januar 1985 om tarifering af produkter i pos. 21.07 G I d) 1 i den fælles toldtarif [2] (herefter »forordning nr. 210/85«) indeholder følgende bestemmelser af betydning for sagen:

»Produkterne har karakter af kost- eller næringstilskud indeholdende vitaminer og mineralsalte, der er bestemt til at bevare

2 — EFT L 24, s. 11, som ændret ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2723/90 af 24.9.1990 om ændring i visse forordninger om tarifering af varer af de koder, der er fastlagt på grundlag af den fælles toldtarifs nomenklatur pr. 31.12.1987, til de koder, som er fastlagt på grundlag af den kombinerede nomenklatur, EFT L 261, s. 24.

kroppens almindelige sundhed og velbefindende; produkterne bør derfor betragtes som tilberedte næringsmidler (femte betragtning i præamblen).

...

Artikel 1

Produkter, der foreligger i detailsalgspakninger:

a) tabletter med følgende sammensætning (pr. tablet):

— vitamin A	2 000 IE
— vitamin C	60 mg
— vitamin D	200 IE
— vitamin E	12 IE
— vitamin B_1	1,1 mg
— vitamin B_2	1,2 mg
— vitamin B_6	2 mg
— niacinamid	13 mg
— calciumpantotenat	4,3 mg
— vitamin B_{12}	3 mcg
— folinsyre	50 mcg [3]
— biotin	100 mcg
— jern	10 mg
— zink	7,5 mg
— mangan	2 mg
— kobber	1 mg
— molybden	150 mcg
— jod	75 mcg
— selen	50 mcg
— chrom	50 mcg
— saccharose (herunder invertsukker beregnet som saccharose)	33 %
— vand ca.	7 %

...

tariferes i den fælles toldtarif i position 2106 90 99 ...«

5. Rådets forordning (EØF) nr. 1010/86 af 25. marts 1986 om almindelige regler for produktionsrestitutioner for visse produkter fra sukkersektoren, der anvendes i den kemiske industri [4], som ændret ved artikel 9 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1714/88 [5] (herefter »forordning nr. 1010/86«), omfatter reglerne for ydelse af støtte til virksomheder, der anvender sukker til fremstilling af visse kemiske produkter,

3 — 1 mcg svarer til 1/1000 mg, 50 mcg er således lig med 0,05 mg.

4 — EFT L 94, s. 9.
5 — EFT 1988 L 152, s. 23.

bl.a. produkter, der er omfattet af den fælles toldtarifs kapitel 30 om »farmaceutiske produkter«.

Sagen for den nationale ret og de præjudicielle spørgsmål

6. Laboratoires de Thérapeutique Moderne SA (herefter »LTM«) har i perioden fra oktober 1989 til februar 1991 modtaget 410 347,56 FF i produktionsrestitutioner efter forordning nr. 1010/86 ved at angive Alvityl 50 Dragées og Strongenol 20 Ampoules som farmaceutiske produkter.

7. Fonds d'Intervention et de Régularisation du marché du Sucre, der administrerer støtteordningen i Frankrig, har imidlertid ikke anerkendt, at der skulle være tale om farmaceutiske produkter som nævnt i den fælles toldtarifs kapitel 30, men har i stedet henført produkterne under den fælles toldtarifs kapitel 21 (»Diverse produkter fra næringsmiddelindustrien«) og krævet tilbagebetaling af de udbetalte restitutioner samt betaling af en bøde. LTM har indbragt disse krav for Tribunal administratif de Paris.

8. Et stk. Alvityl 50 Dragée bestod på det tidspunkt, der er relevant for sagen, af:

— vitamin A	6 250 IE
— vitamin B_1	2,5 mg
— vitamin B_2	2,5 mg
— vitamin B_5	2,5 mg
— vitamin B_6	0,75 mg
— vitamin B_8	0,025 mg
— vitamin B_9	0,0625 mg
— vitamin B_{12}	0,0015 mg
— vitamin C	37,5 mg
— vitamin D_3	500 IE
— vitamin E	5 mg
— vitamin PP	12,5 mg
— sukker	550 mg
— cacao	92,5 mg

— bindemiddel, aromastoffer, overtræk.

Indholdet af henholdsvis A-vitamin og D3-vitamin er senere nedsat og udgør nu henholdsvis 1 500 IE og 150 IE.

Alvityl var forsynet med følgende oplysning: »Dette lægemiddel anbefales til forebyggelse og korrektion af vitaminmangel i forbindelse med utilstrækkelig eller ensidig ernæring.«

LTM har under sagen henvist til en erklæring af 17. august 1990 fra dr. Annie Rousseau, LTM's forsknings- og udviklingsafdeling. Heri konkluderes følgende:

»ALVITYL kan anvendes i forbindelse med visse mangeltilstande:

— ved streng diæt eller ensidig kost (diæt med lavt kalorieindhold, streng vegetarisk diæt osv.)

— ved kronisk alkoholisme

— ved langvarige digestive lidelser (nedsat optagelse)

— hos gravide eller ammende kvinder

— hos udøvere af konkurrencesport

— hos ældre mennesker

ALVITYL anvendes til personer, der ikke udviser mangeltilstande, ved symptomatisk behandling af almen svækkelse.

NB:Dette middel er ikke egnet til behandling af specifik vitaminmangel.«

9. En Strongenol 20 ampul på 10 ml bestod på det tidspunkt, der er relevant for sagen, af:

— jern	75 mg
— aminosyrer	800 mg
— natrium	2 mg
— kobber	0,2 mg
— jod	10 mg
— sukker	3,3 g
— glycerin	2 g
— appelsinekstrakt	4 ml
— citronsyre	pH 4,4.

Tilsætningen af jod er senere ophørt.

Strongenol var forsynet med følgende oplysning om anvendelsen:

»Almen svækkelse eller nedsættelse af den fysiske eller psykiske ydeevne, rekonvalescens, overanstrengelse, mangel på appetit, afmagring, alderssvækkelse.«

10. Tribunal administratif de Paris har udsat sagen og forelagt Domstolen spørgsmål under henvisning til, at

»Sagens afgørelse beror på, om produkterne 'Alvityl 50 Dragées' og 'Strongenol 20 Ampoules', henset til deres sammensætning, præsentationsmåde og funktion, er omfattet af anvendelsesområdet for Rådets forordning nr. 1010/86 af 25. marts 1986 ...«

Proceduren for Domstolen

11. LTM har anført, at Alvityl og Strongenol er lægemidler, idet de franske myndigheder har givet tilladelse til at bringe dem begge på markedet. Både Alvityl og Strongenol præsenterer sig som lægemidler i såvel form som indpakning. Begge produkter indeholder aktive stoffer og har et terapeutisk formål samt under alle omstændigheder en betydelig indvirkning på legemet. Der er tale om lægemidler med forebyggende og helbredende egenskaber, som konsumeres med henblik på at genoprette, forbedre eller påvirke legemsfunktioner, og som kun kan købes på apoteker. Alvityl indeholder 50-150% af anbefalet daglig tilførsel af de fleste vitaminer, tjener til forebyggelse eller behandling af multivitaminmangel og købes for størstedelens vedkommende af patienter efter lægelig anvisning. Strongenol indeholder mineralske salte, herunder jod, og tjener til behandling af svækkelsestilstande af enhver art. Som følge af indholdet af jod bør Strongenol kun indtages efter lægelig anvisning.

12. Den franske regering har udtalt sig til støtte for LTM og har anført, at Alvityl 50 er et vitaminprodukt, der anbefales til forebyggelse eller behandling af vitaminmangel. Mangel på A-vitaminer kan forårsage alvorlige helbredsproblemer. A-vitamin er på den anden side giftigt i for store mængder, og i Frankrig er der derfor i 1992 indført krav om recept til produkter, der indeholder A-vitamin i koncentrationer over 5 000 IE. Mangel på B1-, B6-, B9- og B12-samt E-vitaminer kan også give alvorlige helbredsproblemer. Vitaminindholdet er af en sådan størrelse, at Alvityl kun kan bruges med terapeutisk eller profylaktisk formål. Alvityl har indvirkning på bestemte funktioner i organismen. Alvityl må herefter anses for et lægemiddel.

Strongenol 20 blev foreskrevet mod jodmangel. Indholdet af jod bekræfter produktets terapeutiske og profylaktiske egenskaber. Såvel for lidt som for meget jod kan forårsage alvorlige helbredsmæssige problemer. Som følge af indholdet af jod må Strongenol 20 anses for et lægemiddel.

13. Kommissionen har anført, at eftersom daglig og tilstrækkelig tilførsel af vitaminer er nødvendig for organismen, bør kombivitaminpiller som Alvityl snarere anses for et nødvendigt led i ernæringen end for et lægemiddel. Dette bekræftes af forbrugervejledningen for Alvityl. Regelmæssig indtagelse af produkter som Alvityl er faktisk blevet meget udbredt i befolkningen, der indtager dem for at bevare et godt helbred.

Strongenol kan heller ikke anses for et lægemiddel. Meget små mængder metaller (jern og kobber), jod og natrium tjener, ligesom vitaminer og aminosyrer, til at bevare et godt helbred og er således ikke beregnet til at forebygge eller behandle sygdomme. Dette bekræftes af forbrugervejledningen for Strongenol.

Almindelige bemærkninger

14. Jeg skal fremhæve, at forordning nr. 1010/86 giver hjemmel til at yde produktionsrestitution til sukker, der anvendes til fremstilling af de produkter, der er anført i bilaget til forordningen. Bilaget nævner »kapitel 30 — farmaceutiske produkter« i toldtariffen, men ikke »kapitel 21 — diverse produkter fra næringsmiddelindustrien«. Henhører produkterne rettelig under kapitel 21, er de altså ikke omfattet af forordningen. Det er kun, hvis produkterne henhører under kapitel 30, at de er omfattet af forordningen, og kun i så fald er der hjemmel til at yde produktionsrestitution. Sagen for den forelæggende ret drejer sig således om, hvorvidt produkterne henhører under kapitel 30 i den fælles toldtarif, og det præjudicielle spørgsmål må herefter forstås som en anmodning om at fortolke dette kapitel.

15. Efter Domstolens faste praksis følger det af såvel retssikkerheds-som kontroltekniske hensyn, at det afgørende kriterium ved tarifering af varer normalt er disses objektive karakteristika og egenskaber som beskrevet i den enkelte position i den fælles toldtarif og de supplerende bestemmelser til dennes afsnit og kapitler. Det fremgår endvidere af Domstolens faste praksis, at med henblik på fortolkningen af den fælles toldtarif udgør

såvel de bestemmelser, der indleder kapitlerne i den fælles toldtarif, som Toldsamarbejdsrådets forklarende bemærkninger vigtige hjælpemidler til at sikre en ensartet anvendelse af toldtariffen i hele Fællesskabet, hvorfor de kan betragtes som gyldige midler til fortolkning af toldtariffen, jf. dom af 1. juni 1995, Thyssen Haniel Logistic [6], og af 14. december 1995, Colin og Dupré [7].

16. I relation til toldtariffen kan det ikke være afgørende, hvordan et givet produkt forholder sig til Fællesskabets eller de enkelte medlemsstaters lovgivning om lægemidler. Dette fremgår også af de generelle bemærkninger til kapitel 30 i de forklarende bemærkninger til den fælles toldtarif, hvor det udtales: »... beskrivelsen af et produkt som et lægemiddel i Fællesskabernes lovgivning ... eller i den nationale lovgivning eller i nogen farmakopé er ikke bestemmende for tariferingen i dette kapitel.«

Lægemiddelbegrebet i toldtariffen adskiller sig derfor fra det lægemiddelbegreb, der er fastlagt i Rådets direktiv 65/65/EØF af 26. januar 1965 om tilnærmelse af lovgivning om medicinske specialiteter [8], Dette direktiv har til formål både — i hvert fald delvis — at fjerne hindringerne for samhandelen inden for Fællesskabet med medicinske specialiteter og samtidig at nå det væsentlige mål, nemlig beskyttelse af den offentlige sundhed [9]. Direktivet lader således, for at fremme samhandelen og samtidig beskytte den offentlige sundhed, et relativt bredt udvalg af produkter være omfattet af den kontrolordning, som er fastsat i lægemiddellovgivningen. Af hensyn til forbrugerbeskyttelsesformålet har Domstolen derfor fortolket direktivets første definition af lægemiddel, der tager udgangspunkt i varens betegnelse, vidt [10].

At Alvityl og Strongenol markedsføres med tilladelse fra de franske myndigheder og således anses for lægemidler i den franske lovgivning, indebærer således heller ikke i sig selv, at produkterne også skal tariferes som lægemidler i toldtariffen.

17. Om betydningen af koncentrationen af bestemte stoffer for spørgsmålet om henførsel af vitaminpræparater under begrebet lægemidler har Domstolen udtalt sig i dom

6 — Sag 459/93, Sml. I, s. 1381.

7 — Forenede sager C-106/94 og C-139/94, Sml. I, s. 4759.

8 — EFT 1965-1966, s. 17, org. ref.: JO 22, s. 369.

9 — Jf. sag 227/82, Van Bennekom, Sml. 1883, s. 3883.

10 — Jf. den i note 9 nævnte Van Bennekom-sag, præmis 17, sag C-112/89, Upjohn, Sml. 1991 I, s. 1703, præmis 16, og sag C-219/91, Ter Voort, Sml. 1992 I, s. 5485, præmis 16.

af 30. november 1983, sag 227/82, Van Bennekom. Domstolen udtalte følgende:

»Det fremgår imidlertid af sagen og af samtlige indlæg for Domstolen, at det på videnskabens nuværende udviklingstrin er umuligt at angive, om kriteriet koncentration i sig selv altid kan være tilstrækkeligt til at afgøre, om et vitaminpræparat må anses for at være et lægemiddel, og så meget mere at præcisere, fra hvilken koncentrationsgrad et sådant vitaminpræparat falder ind under fællesskabsdefinitionen på lægemiddel.« [11] (præmis 28).

18. Det afgørende kriterium for tarifering af et givet produkt som lægemiddel i den fælles toldtarif må antages at være, om det har en specifik terapeutisk eller profylaktisk anvendelse. Dette fremhæves i teksten til pos. 3004 i den fælles toldtarif og af de forklarende bemærkninger hertil. Domstolen har i overensstemmelse med det anførte i dom af 14. januar 1993, sag C-177/91, Bioforce [12], fastslået, at »hvidtjørnsdråber« skal tariferes i pos. 3004, idet dette produkt har en vis terapeutisk, men især præcis profylaktisk virkning, navnlig på visse funktioner i den menneskelige organisme, nemlig hjertefunktionen og på kredsløbs- og neurovegetative forstyrrelser.

11 — Sagen angik begrebet lægemidler i Rådets direktiv 65/65/EØF.

12 — Sml. I, s. 45, navnlig præmis 13.

Særligt om Alvityl

19. Fortolkningsbidrag med henblik på spørgsmålet om tarifering af Alvityl findes i forordning nr. 210/85, der fastsætter, at multivitamin- og mineraltabletter med et nærmere angivet indhold skal tariferes som næringsmidler. Det udtales i femte betragtning i præamblen, at produkterne har karakter af kost- eller næringstilskud indeholdende vitaminer og mineralsalte, der er bestemt til at bevare kroppens naturlige sundhed og velbefindende, hvorfor produkterne bør betragtes som næringsmidler. Det indhold af vitaminer og mineraler, der er angivet i forordning nr. 210/85, svarer i vidt omfang til anbefalinger fra Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler [13].

20. Indholdet i Alvityl svarer med hensyn til visse vitaminer til, hvad der er angivet i forordning nr. 210/85 og nævnt i Den Videnskabelige Komités anbefalinger. Dette taler for, at udgangspunktet for bedømmelsen må være, at Alvityl må betragtes som et næringsmiddel på samme måde som de i forordning nr. 210/85 nævnte tabletter.

13 — Rapporter fra Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler (31. serie). Næringsstof- og energitilførsler i Det Europæiske Fællesskab (Udtalelse afgivet den 11.12.1992). De anførte værdier vedrører voksne personer, henholdsvis mænd og kvinder. Den Videnskabelige Komité har betegnet værdierne »referencedosis for befolkningen«. Dette udtryk dækker over den dosis, der er tilstrækkelig for praktisk talt alle sunde mennesker i en gruppe.

21. Med hensyn til visse andre vitaminer har Alvityl et lavere indhold end nævnt i forordningen og anbefalet af Den Videnskabelige Komité. At der er nogle stoffer, som findes i et lavere indhold i Alvityl end i de i forordning nr. 210/85 nævnte tabletter, kan imidlertid ikke føre til at betragte Alvityl som et lægemiddel, men taler blot med endnu større styrke for at fastholde udgangspunktet, nemlig at Alvityl må betragtes som et næringsmiddel.

22. Spørgsmålet er herefter, om det kan bevirke nogen ændret vurdering i forhold til det anførte udgangspunkt, at Alvityls indhold af visse andre vitaminer i et vist omfang er højere end angivet i forordning nr. 210/85 og Den Videnskabelige Komités anbefalinger. I nedenstående oversigt er angivet de vitaminer og mineraler, der findes i højere koncentration i Alvityl end i forordning nr. 210/85.

	Alvityl	Forordning nr. 210/85	Den Videnskabelige Komité
A-vitamin (IE)	6 250	2 000	2 000-2 330
B1 (mg)	2,5	1,1	0,9-1,1
B2 (mg)	2,5	1,2	1,3-1,6
B9 (mg)	0,0625	0,05	0,050,2
D (IE)	500	200	400

23. Som det fremgår af tabellen, indeholder Alvityl ca. 3 gange så mange A-vitaminer som de tabletter, der er nævnt i forordning nr. 210/85 og anbefalet af Den Videnskabelige Komité. Der er endvidere et højere indhold af D-vitamin end i de tabletter, der omtales i forordning nr. 210/85. Det højere indhold af disse vitaminer er bemærkelsesværdigt, idet både A- og D-vitamin kan indtages i for store mængder og ved overdosering have en vis skadevirkning [14]. Dette synes derimod ikke at gælde med hensyn til B1-, B2- og B9-vitamin, hvoraf der også er større mængder i Alvityl end i de tabletter, der omtales i forordning nr. 210/85.

14 — Indholdet af A- og D-vitamin i Alvityl er i øvrigt efter det oplyste på et tidspunkt, der ligger efter det tidsrum, der er relevant for nærværende sag, reduceret til 1 500, henholdsvis 150 IE, for at undgå risiko for hypervitaminose (overdosering).

24. Efter min opfattelse kan man ikke fravige det ovenfor angivne udgangspunkt, hvorefter Alvityl må sidestilles med de næringsmidler, der er omtalt i forordning nr. 210/85, og anse Alvityl for et lægemiddel, blot fordi det har et højere indhold af A-, B1-, B2- og D-vitaminer end de tabletter, der er angivet i forordning nr. 210/85 [15]. Særlig for så vidt angår det højere indhold af A-vitaminer skal det fremhæves, at en række almindelige fødevarer (næringsmidler) også har et højt indhold af A-vitamin eller provitamin A, som den menneskelige organisme selv kan omdanne til A-vitamin. Til sammenligning med A-vitaminindholdet i Alvityl (6 250 IE) kan det således nævnes, at 100 g kalvelever indeholder 16 670 IE A-vitamin, og at 100 g gulerødder indeholder op til 5 550 IE A-vitamin (i form af provitaminet Beta-caroten) [16].

25. En sammenligning mellem indholdet i Alvityl og indholdet i de tabletter, der er nævnt i forordning nr. 210/85, taler således i sig selv afgørende for at anse Alvityl for et næringsmiddel på samme måde som de tabletter, der omtales i denne forordning.

26. Som det fremgår af den ovenfor omtalte erklæring fra dr. Rousseau, anvendes Alvityl da også ved visse mangeltilstande, bl.a. i forbindelse med ensidig kost, og til symptomatisk behandling af almene svækkelsestilstande hos personer, der ikke udviser mangeltilstand. Derimod er Alvityl ikke egnet til behandling af specifik vitaminmangel.

27. Alvityl er således ikke beregnet til at blive anvendt til forebyggelse eller behandling af mangel på bestemte vitaminer. Alvityl synes da heller ikke at være egnet til at blive indtaget for at opnå en høj dosis af et bestemt vitamin, idet indtagelse af Alvityl samtidig medfører indtagelse af de øvrige vitaminer, som findes i produktet, og hvoraf nogle kan overdoseres. Som eksempel herpå kan nævnes, at man for at behandle natteblindhed som følge af A-vitaminmangel giver f.eks. 30 000 IE eller 50 000 IE A-vitamin om dagen over en vis periode. Giver man i stedet 6 eller 8 Alvityl om dagen i samme periode, sker der imidlertid overdosering med D-vitamin.

Alvityl er således ikke beregnet til specifik profylaktisk eller terapeutisk anvendelse, således som det kræves ifølge den ovennævnte Bioforce-dom, og heller ikke egnet hertil.

28. Alvityl kan således ikke tariferes i den fælles toldtarifs kapitel 30 om farmaceutiske produkter, men må anses for et næringsmiddel som nævnt i kapitel 21.

15 — Jf. herved den ovenfor i note 9 nævnte Van Bennekom-dom.

16 — Kilde: *Tableaux Des Calories*, Anne Noel, Ed. S. A. E. P., Ingersheim, 1988.

Særligt om Strongenol

29. Strongenol indeholder ingen vitaminer og kun få af de mange mineraler, som organismen har behov for. De vitaminer og hovedparten af de mineraler, som er indeholdt i de tabletter, som angives at være næringsmidler i forordning nr. 210/85, findes således slet ikke i Strongenol, der endvidere kun har et ringe indhold af kobber. Udgangspunktet må således også for Strongenols vedkommende være, at dette produkt ikke er et lægemiddel.

30. Strongenol indeholder foruden det netop omtalte kobber tillige natrium, jern og jod. Natrium findes ikke i de tabletter, der er nævnt i forordning nr. 210/85. På tilsvarende måde som med visse vitaminer i Alvityl har Strongenol endvidere med hensyn til jern og jod et højere indhold end de næringsmidler, der omtales i forordning nr. 210/85, og som anbefales af Den Videnskabelige Komité, nemlig:

	Strongenol	Forordning nr. 210/85	Den Videnskabelige Komité
jern (mg)	75	10	9-20
jod (mg)	10	0,075	0,13.

31. Efter min opfattelse kan man imidlertid ikke anse Strongenol for et lægemiddel, blot fordi det indeholder natrium og har et højere indhold af jern og jod end de tabletter, der er angivet som næringsmidler i forordning nr. 210/85 og Den Videnskabelige Komités anbefalinger [17].

32. Strongenol var forsynet med oplysning om anvendelse i forbindelse med svækkelsestilstande, fald i fysiske og psykiske præstationer, rekonvalescens, overanstrengelse, appetitmangel, afmagring og ælde. Der er tale om en række vidt forskellige og meget bredt angivne tilstande, der ikke i sig selv er sygdomme eller lidelser, men blot er svækkelsestilstande af mere diffus karakter. Strongenol var heller ikke forsynet med oplysning om anvendelse til forebyggelse eller behandling af nogen sygdom eller lidelse, således som det kræves efter de forklarende bemærkninger til pos. 3004 i den fælles toldtarif, og produktet havde endvidere heller

17 — På et tidspunkt, der ligger efter det tidsrum, der er relevant for nærværende sag, har LTM i øvrigt helt fjernet jod fra produktet.

ikke nogen specifik terapeutisk eller profylaktisk virkning, således som det kræves efter Bioforce-dommen.

33. På denne baggrund kan heller ikke Strongenol tariferes i pos. 3004 eller i nogen anden position i kapitel 30.

Forslag til afgørelse

34. På denne baggrund skal jeg foreslå Domstolen at besvare det præjudicielle spørgsmål således:

Den fælles toldtarif skal fortolkes således, at begrebet »farmaceutiske produkter« i kapitel 30 ikke omfatter produkter med en sammensætning som de produkter, der er omhandlet i denne sag.